

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

en
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 28 mei 2008 in zaken nrs. 08/3963 en 08/3965 in de
gedingen tussen:

en
en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 6 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van _____ en _____ (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 29 januari 2008 heeft de staatssecretaris de daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 28 mei 2008, verzonden op 30 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

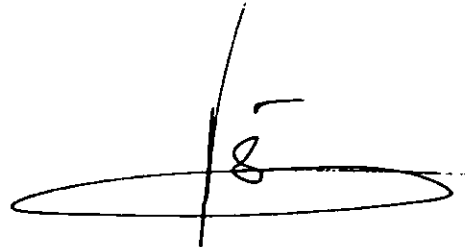
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2008

282-577.

Verzonden: 26 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller, more complex mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/3963, 08/3965

Datum uitspraak: 28 mei 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
eisers 1,

geboren op
v-nummer
eisers 2,
van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
tezamen te noemen eisers,
gemachtigde mr. J.W.J. Hopmans,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 11 januari 2005 hebben eisers een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'medische behandeling' aangevraagd. Bij besluiten van 6 november 2007 heeft verweerder de aanvragen van eisers afgewezen.

Daartegen hebben eisers op 9 november 2007 bezwaar gemaakt.

Bij besluiten van 29 januari 2008 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 1 februari 2008 hebben eisers beroep ingesteld tegen deze besluiten.

Registratienummers: AWB 08/3963, 08/3965

2

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden ter zitting van 22 mei 2008. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. B. Anik.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Verweerder heeft de aanvraag van eisers om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'medische behandeling' afgewezen, omdat eisers niet beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv), en voorts niet is gebleken dat zij behoren tot één van de categorieën vreemdelingen in artikel 17, eerste lid, a tot en met f, van de Vw 2000 dan wel in artikel 3.71, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), die voor vrijstelling van het mvv-vereiste in aanmerking komen. De door eisers aangevoerde gronden leiden naar de mening van verweerder niet tot het oordeel dat het tegenwerpen van het mvv-vereiste zou leiden tot onbillijkheid van overwegende aard als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, ook wel aangeduid als de hardheidsclausule. Verweerder heeft verder terecht afgezien van het horen van eisers.
3. Hiermee kunnen eisers zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eisers doen een beroep op de hardheidsclausule. Medische behandeling zal in het land van herkomst niet dan wel onvoldoende toegankelijk zijn, omdat dit een zeer kostbare aangelegenheid is en eisers niet beschikken over de financiële middelen hiervoor. Hierdoor zullen eisers verstoken blijven van medische behandeling, zodat een medische noodsituatie voor eiseres 1 niet uitgesloten is. Eiseres 2 is minderjarig en zwakbegaafd, waardoor zij uiterst kwetsbaar is. Zij heeft constante zorg en begeleiding. Van eiseres 2 kan niet worden verwacht dat zij terugkeert naar het land van herkomst. Gelet op deze omstandigheden zal terugkeer van eisers naar het land van herkomst leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Ten slotte stelt eiseres 1 zich op het standpunt dat zij gehoord had moeten worden.
4. De rechtbank overweegt als volgt.
5. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. In artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 en in artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 worden categorieën vreemdelingen opgesomd die van het bezit van een (geldige) mvv zijn vrijgesteld.
6. Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv indien het een vreemdeling betreft voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

Registratienummers: AWB 08/3963, 08/3965

3

7. Ingevolge het bepaalde in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 kan het mvv-vereiste niet worden tegengeworpen, indien toepassing daarvan zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Deze bepaling wordt aangeduid als de hardheidsclausule. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling (Kamerstukken II 1999-2000, 26732, nr. 7, p.108-109) blijkt dat de in deze bepaling neergelegde bevoegdheid beperkt van omvang is. Gevallen waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal kunnen tegengeworpen, zijn bij artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 van dat vereiste uitgesloten, zodat toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijke gevallen die door de regelgever niet zijn voorzien.
8. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eisers niet beschikken over een geldige mvv.
9. Op verzoek van verweerder heeft het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) op 7 december 2005 voor eisers een advies uitgebracht. Op 29 december 2006 is door het BMA wederom een advies uitgebracht.
10. Uit de adviezen ten aanzien van zowel eiseres 1 als eiseres 2 blijkt dat zij in staat zijn om te reizen met gangbare vervoermiddelen als boot, trein, bus, auto en vliegtuig. Uit het BMA-advies van eiseres 2 blijkt bovendien dat het uitblijven van medische behandeling niet leidt tot een medische noodsituatie op korte termijn. Uit het BMA-advies van eiseres 1 blijkt dat een medische noodsituatie op korte termijn niet is uitgesloten bij het staken van het innemen van de medicijnen tegen de hoge bloeddruk. Uit hetzelfde advies blijkt echter ook dat in Azerbeidzjan voldoende behandel mogelijkheden aanwezig zijn.
11. Voor zover eiseres 1 zich op het standpunt stelt dat de brondocumenten van het BMA-advies enkel zien op haar schildklierproblematiek overweegt de rechtbank als volgt. Uit het BMA-advies blijkt dat eiseres 1 te kampen heeft met meerdere medische klachten die door het BMA in het advies zijn betrokken. Uit de brondocumenten blijkt dat deze zien op onder meer hartklachten, hypertensie, psychische klachten en KNO-klachten. De stelling dat deze slechts zien op de schildklierproblematiek wordt dan ook niet gevolgd.
12. Gelet op de inhoud van de BMA-adviezen heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eisers niet in aanmerking komen voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Evenmin vallen eisers onder de andere in artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 en artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 genoemde categorieën vreemdelingen die van het bezit van een (geldige) mvv zijn vrijgesteld.
13. Eisers doen voorts een beroep op de hardheidsclausule en stellen daartoe dat, gelet op hun medische situatie, terugkeer naar hun land van herkomst een onbillijkheid van overwegende aard met zich mee zou brengen. Eiseres 1 wijst daarbij op haar diverse medische klachten en de kosten van de medische behandeling in het land van herkomst. Eiseres 2 stelt zich op het standpunt dat niet van haar kan worden verlangd dat zij terugkeert naar haar land van herkomst. Zij heeft constante zorg en begeleiding nodig, eiseres 1 is hiertoe niet in staat, terwijl geen andere begeleiding beschikbaar is.
14. Ten aanzien van eiseres 1 overweegt de rechtbank als volgt. Bij het staken van medische behandeling is een medische noodsituatie niet uitgesloten. Echter, nu adequate behandeling in het land van herkomst voorhanden is, heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordeel dat dit niet kan leiden tot toepassing van de hardheidsclausule. Dat medische behandeling in het land van herkomst feitelijk niet toegankelijk zou zijn, omdat

dit te kostbaar zou zijn, heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende kunnen achten voor toepassing van de hardheidsclausule nu in paragraaf B8/4.4 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 staat dat omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het herkomstland betreffen, niet worden betrokken bij de beoordeling. Aan de omstandigheid dat de behandelmogelijkheden aldaar door financiële omstandigheden worden beïnvloed komt geen betekenis toe. Immers, eiseres 1 zal in deze niet verschillen van vele van haar landgenoten. Bovendien kunnen medische behandelingen van vreemdelingen die niet zelf hun behandeling betalen, aanzienlijke kosten met zich meebrengen voor de algemene middelen

15. Ten aanzien van eiseres 2 overweegt de rechtbank als volgt. Uit het BMA-advies blijkt dat bij het staken van de medische behandeling geen medische noodsituatie op korte termijn valt te verwachten, zodat dit niet kan leiden tot toepassing van de hardheidsclausule. Dat eiseres 2 geen voorraad medicijnen mee kan nemen doet hieraan niet af.

Wat betreft de stelling dat eiseres 2 constante zorg en begeleiding nodig heeft overweegt de rechtbank dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat hieraan geen doorslaggevende betekenis toekomt. Het is aan de vreemdeling om de noodzakelijke begeleiding te realiseren. De internationale organisatie voor migratie kan eiseres 2 hierin ondersteunen.

16. Eiseres 1 stelt zich ten slotte op het standpunt dat verweerder haar in de bezwaarschriftprocedure ten onrechte niet heeft gehoord. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State eerder heeft overwogen (16 juli 2003, LJN: AI1809) vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en kan daarvan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht worden afgezien, indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds kon blijken dat het bezwaar van eiseres ongegrond was en redelijkerwijs geen twijfel over die conclusie mogelijk was. Dat niet op voorhand valt uit te sluiten dat eiseres tijdens een hoorzitting wellicht alsnog nieuwe gezichtspunten te berde zou brengen, doet daaraan niet af.

17. Derhalve zijn de beroepen ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummers: AWB 08/3963, 08/3965

5

De beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten en in het openbaar uitgesproken op 28 mei 2008 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP**30 MEI 2008**

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Hopmans | & | Associés

advocaten en procureurs

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 JUN 2008	
ZAAKNR.	4729
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Voorafgaand per telefax: 070 - 365 13 80

HOGER BEROEP

Registratienummers : AWB 08/3963, 08/3965

Appellanten

geboren op :
v-nummer

geboren op
v-nummer

allen van Azerbeidzjaanse nationaliteit

Gemachtigde : **mr. J.W.J. Hopmans**, advocaat en procureur, die verklaart tot indicering van onderhavig hoger beroepschrift bepaaldelijk door appellanten te zijn gevolmachtigd.

Kantooradres gevolmachtigde, tevens
gekozen woonplaats van verzoeker : Mooksebaan 2A
6562 ZS Groesbeek

Correspondentie-adres gevolmachtigde : **postbus 12**
6560 AA Groesbeek

Verwerder : de Staatssccrctaris van Justitie, Immigratie-
en Naturalisatiedienst

Hopmans | & | Associés

advocaten en procureurs

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 JUN 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: OO:	PAR:

Hoger beroepschrift

Appellanten wensen hierbij hoger beroep aan te tekenen tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, vreemdelingenkamer, nevenzittingsplaats Arnhem, van 28 mei 2008 (reg.nrs. AWB 08/3963 en 08/3965)

Een afschrift van deze uitspraak wordt hierbij overgelegd (bijlage I).

Procesverloop

Door appellanten werd op 11 januari 2005 een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend onder de beperking "medische behandeling".

Bij besluiten van de Staatssecretaris van Justitie (verder genoemd "de Staatssecretaris") dd 6 november 2007 werd op deze aanvragen beslist in die zin dat deze werden afgewezen.

Hier tegen werd door appellanten op 9 november 2007 bezwaar gemaakt. Bij besluiten van 29 januari 2008 werd het bezwaar door de Staatssecretaris ongegrond verklaard.

Tegen laatstgenoemde besluiten werd door appellanten op 1 februari 2008 beroep ingesteld.

Bij thans besteden uitspraak dd 28 mei 2008 werd op het beroep van appellanten beslist in die zin dat deze ongegrond werden verklaard.

Appellanten kunnen zich met laatstgenoemde uitspraak niet verenigen en stellen deswege daartegen hoger beroep in.

Gronden van hoger beroep:

Voor wat betreft de gronden van het hoger beroep wensen appellanten allereerst te verwijzen naar al hetgeen tot nu toe door en namens hen in deze zaak naar voren werd gebracht, hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd.

In tegenstelling tot hetgeen door de rechtbank wordt overwogen (R.O. 11) blijkt uit het BMA-advies van 7 december 2005 geenszins dat behandeling van de overige medische klachten in het land van herkomst kan plaatsvinden. Immers, de vragen en antwoorden (1b t/m 3b) zien louter op de schildklierproblematiek en niet op de overige medische problemen van appellante 1.

De hartklachten, hypotensie, psychische klachten en KNO-klachten komen in het geheel niet aan de orde.

Geheel ten onrechte heeft de rechtbank in deze anders geoordeeld.

Hopmans | & | Associés

advocaten en procureurs

Ook is de rechtbank- mede het vorcstaande in aanmerking nemende ten onrechte er van uitgegaan dat er adequate behandeling in het land van herkomst aanwezig zou zijn. Immers, volgens het BMA-advies geldt dit louter voor de schildklierproblematiek.

Nu geenszins is uitgesloten dat bij het staken van medische behandeling er een medische noodsituatie zou kunnen ontstaan heeft de rechtbank het beroep van appellante 1 ten onrechte ongegrond verklaard.

Voorts is de rechtbank geheel ten onrechte voorbij gegaan aan het gegeven dat de betreffende medische zorg in het land van herkomst voor appellanten niet althans onvoldoende toegankelijk zal zijn vanwege het ontbreken van financiële middelen. Feitelijk heeft dit tot gevolg dat adequate behandeling daardoor achterwege zal blijven, met alle nadelige gevolgen van dien.

Ten aanzien van appellante 2 zij vermeld dat de rechtbank geheel ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de omstandigheden dat appellante 2 bij terugkeer geen voorraad medicijnen mee kan nemen en dat de noodzakelijke constante zorg en medische begeleiding alsdan achterwege zal blijven. Ten onrechte heeft de rechtbank daaraan bij haar beoordeling geen doorslaggevende betekenis toegekend.

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat de Staatssecretaris heeft kunnen afzien van het horen van appellanten in het kader van de bezwaarschriftprocedure, zulks onder toepassing van art. 7:3, aanhef en onder 6 Awb, nu immers appellanten tijdens deze hoorzitting hun stellingen dat adequate medische behandeling in het land van herkomst (feitelijk) niet voorhanden is, nader hadden kunnen adstrueren. Ten onrechte is hen deze mogelijkheid niet geboden.

Redenen, waarom appellanten Uw Afdeling verzoeken om de bestreden uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, dd 28 mei 2008 te vernietigen.

Groesbeek, 19 juni 2008

Gevolmachtigde,

